

Приказка-та поучава: че който плетє зло на другиго, ѿща прѣмкѣ-тъ врахъ себе си.

Ж е н а - т а . 73.

Нѣ Женѣ имѣла мѣжъ пѣаницѣ, и понѣже поѣскала а го ѣзбѣви Ѧтъ тѣжъ страсть, ѣзмыслила ѣдно та-оумышлѣнѣе. Катѣ видѣла ѣдинъ пѣтъ че бѣлъ сѣ ѣлъ и вѣрвѣлъ сѣ Ѧтъ пѣанство и станѣлъ нечѣвнъ катѣ мрѣтавъ, вѣдигнѣла го на раменѣ-та си, и за-а го вѣ грѣбницѣ-тъ, и Ѧставила го тамѣ и сѣ Ѧ-ла. И когатѣ помѣслила, че ѣ ѣзтрезнѣлъ вѣче, Ѧти-и начнѣла да трѣпа вратѣ-та на грѣбница-та, и по-Ѧнъ сѣ Ѧвѣдилъ и рѣклъ: кой трѣпа на вратѣ-та; ѣ-та Ѧтвѣщѣла: Ѧзъ който нѣсѣ ѣстѣа на мрѣтвы-Ѧ Ѧнъ Ѧтвѣщѣлъ: Ѧ прѣслѣдками! немѣ нѣси ѣстѣе, пѣ добрѣ принѣсѣми вѣно да пѣжъ: защѣ ма Ѧскор-кашъ катѣ мѣ поменѣвашъ ѣстѣе, Ѧ не пѣтѣе. Ѧ тѣа ѣ-та оуѣдѣрила сѣ вѣ гѣрдѣ-тѣ, и рѣклѣ: Ѧхъ зло-тна Ѧзъ! защѣто нѣщо не тѣа пѣлзовахъ, Ѧко и данѣ-зихъ ѣдно таково ѣзмыслѣнно оуѣхищрѣнѣе! защѣ тѣ, мѣжѣ мѣй! не сѣамо не сѣа наказѣ Ѧтъ товѣ, Ѧми сѣ-нѣлъ и пѣ лѣшъ Ѧтъ кѣлкѣто сѣ вѣше лѣшъ! за-то твоѣ-та страсть станѣла на тѣбе катѣ ѣстѣственна. Товѣ сказѣнѣе поучѣва: че не трѣба да сѣа бѣви чѣло-къ вѣ лѣшы-тѣ и злѣ-тѣ рѣботы. Защѣ по нѣкѣой пѣтъ Ѧ-то Ѧбыкнѣвѣнѣе нѣтовѣра сѣа на чѣловѣкѣ, Ѧко и да нещѣе.

Л ѣ в е д з - а . 74.

Ѧдинъ богѣтъ чѣловѣкъ хрѣнѣлъ сѣ Пѣткѣ вѣдно и Лѣ-вѣдъ: Ѧвѣче не и дѣе-тѣ сѣ ѣднѣ мѣсль и за ѣднѣ-сѣтъ. Ѧми Лѣвѣдъ-а хрѣнѣлъ зараѣи пѣкснѣ-тъ мѣ: Ѧ-ткѣ-тъ за трапѣзѣ-тъ си. И понѣже потрѣвѣло да по-рѣжде Пѣтка-та Ѧновѣ, за коѣто жѣ вѣли хрѣнѣли,